

TOEZICHT

Waakhond kiest voor de dialogoog, maar is niet bang om een boete uit te delen

Onder leiding van Yolanda de Groot is de nadruk bij het Bureau Financieel Toezicht verschoven van repressie naar preventie. Ze geeft de voorkeur aan het gesprek, maar schroomt niet om een forse boete uit te delen. 'Onrecht kan ze moeilijk verdragen.'

Profiel

Frits Conijn is
redacteur profielen van
Het Financieele Dagblad

Na de scheiding van hun zoon mogen opa en oma hun kleinkind niet meer zien. Ex-schoondochter ligt dwars. Advocaat Yolanda de Groot organiseert bemiddelingsgesprekken, maar als die niets opleveren, spant ze een proces aan. De Groot wint en de grootouders kunnen hun kleinkind weer ontmoeten. Het is ergens halverwege de jaren negentig en dankzij deze uitspraak wordt de toepassing van het omgangsrecht steeds duidelijker.

Na een carrière in het familie-, jeugd- en strafrecht werkt de 55-jarige Yolanda de Groot tegenwoordig in het bestuursrecht. Sinds mei 2022 is ze directeur van Bureau Financieel Toezicht (BFT), de toezichthouder op de notarissen, deurwaarders en accountants. Onlangs deelde BFT een boete van €1,3 mln uit aan BDO omdat die als accountant van voetbalclub Vitesse de anti-witwaswetgeving zou hebben overtreden.

'Jammer dat het zover moest komen', zegt Chris Breedveld, voorzitter van BFT. 'Yolanda houdt meer van preventie dan van repressie en organiseert liever een gesprek dan dat ze een straf uitdeelt. Maar met die benadering kan natuurlijk niet alles worden voorkomen.'

'Yolanda speelt geen machtsspelletjes', weet Lisan Wösten, vriendin van De Groot en oud-collega uit haar tijd bij het Openbaar Ministerie. 'Onrecht kan ze moeilijk verdragen', voegt hartsvriendin Ingrid van Mil daaraan toe. 'Ze heeft een groot verantwoordelijkheidsgevoel.'

Dat bleek vroeger op het schoolplein. Als de teams voor basketbal of andere spelletjes geformeed moesten worden, koos De Groot steevast niet voor de populairste kinderen, maar voor de muurbloempjes en kinderen die vaak gepest werden.

Tegenwoordig blijkt het op straat. 'Als Yolanda een verdachte auto signaleert,' zegt vriendin Van Mil, 'keert ze om en rijdt ze nog een keer langs.' De inzittenden moeten weten dat er op ze wordt gelet en dat ze niet ongezien een inbraak kunnen plegen.

De vechtscheiding van haar ouders geeft een extra impuls aan het rechtvaardigheids- en verantwoordelijkheidsgevoel van De Groot. Zij is dan een jaar of 11 en moet in een gesprek met een advocaat en een rechter aangeven bij wie ze wil wonen. Ondertussen voelt ze zich schuldig over de gang van zaken en denkt ze na over de vraag of dat terecht is.

GEEN TYPE MOPPENTAPPER

De Groot wordt omschreven als 'serieus', geen type moppentapper. Na de lagere school volgt ze het vwo aan het Visser 't Hooft Lyceum in Leiden. Daar haalt ze niet alleen goede cijfers, maar oriënteert ze zich ook op een vervolgstudie. 'Bedrijfsrecht is echt iets voor jou', vindt haar vader. Zelf komt ze na raadpleging van een aantal be-

'Onrecht kan ze moeilijk verdragen, ze heeft een groot verantwoordelijkheidsgevoel'

Ingrid van Mil
vriendin

roepengidsen tot dezelfde conclusie.

De Groot kiest voor een studie rechten, eerst aan de Universiteit van Leiden, dan als uitwisselingsstudent aan de universiteit van Barcelona. De Groot houdt er een voorkeur aan over voor tapas en salsadansen, activiteiten die ze vaak onderneemt met vriendin Ingrid van Mil die ze in Barcelona leert kennen.

'Yolanda heeft het hart op de tong', zegt Van Mil. Als bij Van Mil een relatie stukloopt, wil De Groot haar voorstellen aan haar vrijgezelle buurman. 'Mijn liefdesleven kan ik beter zelf regelen', vindt Van Mil. Maar daar is De Groot het niet mee eens. 'Jouw aanpak levert weinig op.' Van Mil laat zich overtuigen en maakt een afspraak met de buurman, de man met wie zij inmiddels vele jaren is getrouwd.

Zelf neemt De Groot een jaar of zes terug afscheid van haar echtgenoot en vader van haar twee zoons. Die jongens zijn inmiddels begin twintig, studeren en wonen buitenshuis. Wel gaan ze nog met hun moeder op vakantie, afgelopen zomer naar Thailand.

OPENBAAR MINISTERIE

Yolanda de Groot werkt tot 2003 als advocaat en begint dan bij het Openbaar Ministerie. Deze overstap is een opluchting voor haar. In de nieuwe functie hoeft ze niet langer de belangen van haar cliënt te verdedigen, maar neemt ze zelf standpunten in. Zo kan ze haar eigen koers varen.

Dat doet De Groot bijvoorbeeld eind 2017. Ze vervolgt een 19-jarige digitale kinderlokker. Maar dat vindt ze niet genoeg. Voorkomen is beter dan genezen, dus geeft ze een interview aan het AD waarin ze ouders oproept hun kinderen te leren hoe ze veilig kunnen omgaan met hun smartphone.

Yolanda de Groot werkte als advocaat en bij het Openbaar Ministerie voordat ze directeur werd bij het Bureau Financieel Toezicht. FOTO: VINCENT BOON

'Yolanda weet wat ze wil. Het is niet makkelijk haar te overtuigen, maar ze staat wel open voor argumenten'

Lisan Wösten
oud-collega Openbaar Ministerie en vriendin

Bij het Openbaar Ministerie vervult De Groot ook managementfuncties, bijvoorbeeld als hoofd van de afdeling Interventies van het Parket in Den Haag.

'Tegelijkertijd gaf ik daar leiding aan de afdeling Onderzoeken', zegt oud-collega Wösten. 'Samen moesten we de middelen verdelen. Secretarissen en officieren die voor haar afdeling werkten, konden niet werken voor de mijne. En omgekeerd.' De tegengestelde belangen zijn geen reden voor ruzies, wel voor stevige discussies.

'Yolanda weet wat ze wil', zegt Wösten. 'Het is niet makkelijk haar te overtuigen, maar ze staat wel open voor argumenten. Uiteindelijk laat ze zich leiden door dat wat nodig is.'

BEGRIJF IS BELANGRIJK STREVEN

Voor De Groot staat routine gelijk aan saaiheid. Dus gaat ze na zeventien jaar Openbaar Ministerie op zoek naar een andere werkgever. Die vindt ze bij Bureau Financieel Toezicht, tot februari 2022 als hoofd Juridische Zaken, daarna als directeur. Begrip, dat is een belangrijk streven van Yolanda de Groot. In haar werk als advocaat probeerde ze altijd uit te leggen hoe haar cliënt tot zijn daden is gekomen, als officier van justitie vroeg ze altijd door tot ze de motieven van de verdachte echt begreep. 'Niemand is alleen wat hij doet', zegt ze. 'Er zijn altijd achterliggende redenen.'

Straffen doet De Groot liever niet, blijkt ook bij Bureau Financieel Toezicht. Niet voor niets verschuift de nadruk onder haar leiding van repressie naar preventie. Ze organiseert voorlichtingsbijeenkomsten en stuurt waarschuwingsbrieven. Maar als er niet wordt geluisterd, volgen er onherroepelijk boetes. Bij BDO weten ze dat die fors kunnen zijn.

Cv

- **1969** Geboren in Maassluis
- **1981** Vwo Visser 't Hooft Lyceum in Leiden
- **1988** Studie rechten Universiteit Leiden
- **1994** Universiteit van Barcelona
- **1995** Advocaat
- **2003** Openbaar Ministerie
- **2020** Hoofd Juridische Zaken & Handhaving Bureau Financieel Toezicht
- **2022** Directeur Bureau Financieel Toezicht
- **2022** Rechter-plaatsvervanger Rechtbank Den Haag